

Komandi partur

Í komandi parti greiðir Anna m.a. frá tænastræðum hjá presti.

Ávegis til Viðareidis lógu tey veðurføst í Klaksvík og gistu hjá Faktor Djurhuus.

Eingin prestur var í Klaksvík, so Djurhuus fekk skipað fyri prestagudstænastu í teirri tá nýggju kirkjunni á Gerðareidinum í Klaksvík.

de løb ned til Baadene og lagde fra Land, og de var næppe kommet væk fra Øen, førend Brændingen stod hvid og larmende ind paa hele Øen. Baademandskabet syntes, at det var saa mærkeligt, at Brændingen havde lagt sig i den Tid, min Mand og jeg gik i Land paa Viderejde.

Dugdi meira enn at mata seg?

Det var jo ogsaa mærkeligt, at den straks rejste sig, da Baadene atter sejlede fra Øen, og de beskæftigede sig meget med det paa Tilbagevejen til Klaksvig. Et par Dage efter kom der en Kone fra Hvannasund (der kendte min mand) for at se til os. Da hun havde hilst paa os, sagde hun til min Mand: "Naa, du kan nok mere end dit Fadervor". – "Ja, det var da ikke godt andet, at en Præst ikke skulde kunne mere end sit Fadervor, men hvad mener du ellers med det?" Jo, det var Søfolkene, der havde sagt saadan, for den ny Præst havde faaet Brændingen til at lægge sig, medens han gik i Land, og saa

maatte han ogsaa kunne mere end sit Fadervor. Onegerde Præstegaard laa, som sagt, lige i nærheden af Stranden, den var bygget af Sten forneden og af Brædder højere oppe, godt indrettet med 5 Værelser nede og 2 oppe paa Loftet. Vi havde en dejlig stor Dagligstue, Spisestue, Studereværelse og et stort Soveværelse, samt Gæsteværelse nede og saa Gæsteværelset og Pigeværelset ovenpaa.

De fleste af vore Møbler var ankommet før os. Pigen, der ikke vidste, hvorledes vi vilde anbringe dem, havde stillet dem alle sammen ind i eet Værelse, og nu fik vi jo travlt med at indrette os. Vi havde ikke saa mange Møbler eller ret meget Husgeraad, men vi havde en hel del Proviant med til den første tid. Jeg har altid været et Hjemmemenneske, der holder af Livet inden døre, og da vi først havde faaet indrettet os, befandt jeg mig saa godt, saa godt – netop som pastor Wesenberg havde lovet, og heldigvis led jeg ikke af længsel efter Hjemmet. Min Mand

havde ikke spor af Forstand paa det "udvendige".

Maturin hjá fólkinum

Jeg vidste ikke, hvorledes jeg skulde bære mig ad med Kosten til Folkene, og jeg talte saa om det med den gamle Pige, Kathrine. Hun raadede mig til at lade det altsammen blive som det var i Wesenbergs Tid, den Kost var Folkene saa glade ved og saaledes blev det. Om morgenen ved 7- 8 Tiden fik de kogt Mælk og Smørebrød. Kl. 9 kogt, saltet (udvandet) Fugl med Kartoffler og Dyppe, og saa meget Mælk, de vilde have. Kl. 1-2 var der Middag. Aldrig mere end en Ret, kogt eller Tørfisk med Kartoffler til, kl. 5 en lille Mellemret, bestaaende af Smørebrød og Mælk og om Aftenen, lige inden de gik i Seng ved 8 1/2 Tiden, enten Mælkegrød eller Mælkebrød. Alle disse Maaltider blev indtaget i "Røgstuen", hvor ogsaa Pigerne spiste.

Roykstovan

I det hele taget, foregik det meste af Folkenes liv i Røgstuen. Der havde de deres Alkove i væggen. Der laa altid to Karle i hver Alkove. Foran Alkoven var der faste Bænke, hvorpaa de lagde Tøjet, naar de klædte sig af. I Røgstuen lavedes alle slags Husflidsarbejder. Gullak og de andre Karle kartede og spandt, undertiden var der en af dem der skar ud i Træ. Magnus vilde gerne snyde sig fra Aftenarbejdet, men han havde ogsaa opsigten med Faarene og det, mente han, fritog ham fra Husflidsarbejderne. Pigerne syede eller strikkede, og medens de arbejdede, sang de gamle Kvad eller fortalte Historier. Intet under, at vore danske Gæster gerne vilde ind i Røgstuen, og høre paa Folkene. Min Mand gik ogsaa somme tider ind og talte med dem, og han

Nakað soleiðis hevur tað verið hjá prestahjúnunum at koma í land á Viðareidi.

syntes ogsaa, at det var saa morsomt derinde. Røgstuen, dog ikke Præstegaarden, blev ogsaa brugt til at danse i. Væven stod oppe paa Loftet, hvor der jo var mørkt, men vi satte saa et Lys ved den, og jeg har saamænd vævet mange store Tæpper deroppe. De fleste Piger kunde væve dengang, og de arbejdede ogsaa mere end nu, hvor de er mere forføjne.

Lønin

I løn fik Karlene saa mange par Strømper, de skulde bruge, 2 par nye korte bukser, Veste, Jakke, Uldtrøjer, Skjorter og Hudesko. Alt de behøvede af ulden Tøj og Fodtøj, samt 12-16 kr. om Aaret fik Pigerne). I rede Penge fik Karlene 40 kr. om Aaret. Intet under, at der var nok at tage vare paa, og at Tiden maatte tages nøje iagt, thi foruden den Daglige Husholdning og Husets eget forbrug af Beklædningsgenstande til Børnene og Folkene, havde vi jo alt det, der skulde forarbejdes til Købmanden i Klaksvig. Alle disse Arbejder blev udført i Røgstuen.

Viderejde er en ret stor Ø med store Højder. Som regel var Vejret barsk og koldt. Naar Brændingen var paa sit højeste, kunde Bølgeskummet slaa op paa Ruderne i Præstegaarden. Jeg har flere gange maattet lade Vasken, som var hængt til tørring, skylle om, fordi det salte Vand var sprøjtet op paa den. Var det Storm, kunde Havskummet flyve over Præstegaarden og helt op paa Kirkegaarden. Brændingen var selvfølgelig stærkest om Vinteren. Naar Vejret var godt, var der til gengæld ogsaa smukt og dejligt paa Øen. Onegerde Kirke var af Træ og laa lige i nærheden af Præstegaarden. Rundt om Kirken laa Kirkegaarden. Der var ikke et Træ, ikke en Busk og ikke en Blomst paa den, saadant kunde ikke trives i det barske Klima, der var for koldt. Kun sjældent sattes der Gravsten paa Kirkegaarden. I reglen hegnedes Graven af en lille Græskant, selve Graven var dækket af fint hvidt Sand.

Prestagårdurinn í Ónagerði